

fører er hr. Johs. Poulsen fra Det Radikale Venstre.

Kl. 18:38

(Ordfører)

Johs. Poulsen (RV):

Det Radikale Venstre er af den opfattelse, at den lovgivning, der med L 135 lægges op til her i dag, er symbollovgivning, og vi syntes egentlig, det var meget ærligt, da hr. Per Ørum Jørgensen for få minutter siden her fra Folketingets talerstol jo også sagde: Ja, der er et element af symbollovgivning i det her, og det er vi stolte af. Det synes vi fra radikal side til gengæld ikke der er grund til at rose. Symbollovgivning er og bliver symbollovgivning og ikke noget, der er rettet mod at forbedre en virkelighed. Man må i den venlige udgave vel også sige, at der efter vores opfattelse bestemt er tale om overflødig lovgivning i denne sammenhæng.

Vi hørte fra Venstres ordfører, at man har taget afsæt i nogle enkelt eksempler, og det er jo eksempler, som har været omtalt i dagspressen, og som først og fremmest er karakteriseret ved, at de fleste af dem aldrig nogensinde er blevet ført ud i livet, og ved, at når man kom et par spadestik længere ned i dem, var der faktisk gode begrundelser for den fremgangsmåde – altså ekspropriation – som man havde diskuteret at der skulle lægges op til.

Naturligvis er det også sådan for Det Radikale Venstre, at den private ejendomsret er ukrænkelig. Det er fastslået i grundloven, og det er slet ikke det, der er til diskussion. Det, der er til diskussion i dag, er, hvorvidt vi har nogle hensigtsmæssige procedurer, når man med afsæt i almenvellet har brug for at anvende det instrument, der hedder ekspropriation.

Det, der lægges op til her, og som jeg forstår er hjerteblod for Venstre, er så, at man benytter sig af en ny procedure, som betyder, at man i stedet for at kunne anvende ekspropriation relativt tidligt i en proces nu i stedet kan anvende det meget sent i processen. Så al udenomssnak fra Venstres ordfører om, at det her er for at sikre folk mod ekspropriation og alt muligt andet, holder jo ikke en meter eller en millimeter. Der kan under alle omstændigheder eksproprieres for at realisere planer, hvor der er en almen begrundelse for at kunne gøre det, og det her handler som sagt kun om, hvorvidt en ekspropriation kan ligge tidligt i processen, eller om den kommer meget sent i processen.

Der vil jeg gerne sige, at for Det Radikale Venstre er det naturligvis hensigtsmæssigt, at man

kan tilrettelægge et planlægningsarbejde, herunder byplanlægning, på en sådan måde, at det tager hensyn til en virkelighed og til, at man ved, at man kan realisere planer, og at det for den sags skyld jo også i høj grad tager hensyn til, hvad der er borgerens ønsker undervejs.

Nu har jeg siddet i en kommunalbestyrelse i 28 år og kender derfor udmærket godt de diskussioner, der er om den her type planlægning. Det, der meget ofte sker, når en kommune laver langsigtet byplanlægning og udlægger områder i en kommuneplan til langsigtet byvækst eller f.eks. til erhvervsområder eller lignende, er, at de pågældende jordejere ønsker at aftale en eller anden form for handel med kommunerne. Og hvis man ikke kan blive enige om en frivillig handel – det, hr. Jørn Dohrmann har været inde på i sine spørgsmål et par gange – så er der mulighed for, at man i stedet kan anvende ekspropriation eller ekspropriationslignende vilkår.

Jeg vil gerne oplyse til regeringsordførerne og til ministeren, at det faktisk er sådan, at det meget, meget ofte er borgeren, der efterspørger, at man er i stand til at anvende ekspropriationslignende vilkår i de her sager af den simple grund, at der er en skattefrihed, som betyder, at det er økonomisk attraktivt for den pågældende sælger.

Så det, vi taler om her, er altså, at man med lovforslaget på en overflødig måde nu vil gå ind i en proces, som man i realiteten blot gør tungere og mere bøvellet for den enkelte borger og også gør dyrere i den sidste ende. Det er altså meget svært at forstå, hvorfor det skulle være hensigtsmæssigt at gøre det sådan, ikke mindst fordi den nugældende lovgivning beskytter borgeren i lige så høj grad, som den fremtidige lovgivning vil gøre.

Jeg synes, der er et mønster, når regeringen anvender begrebet serviceeftersyn. Det anvender man på det her område, og det gjorde man også for halvandet til to år siden, da man sagde, at der skulle foretages et serviceeftersyn af vandsektoren. Det serviceeftersyn endte som bekendt med, at vandsektoren helt gled ud af de kommunale hænder – det svarer lidt til, at hvis man kører på værksted med sin bil og beder om at få foretaget et serviceeftersyn, så ser man aldrig bilen igen. Det kommer vi til at diskutere senere på ugen her i Folketingssalen.

Nu er man igen ude med begrebet serviceeftersyn. Det, det betyder i denne sammenhæng, er, at man nu leverer en vare, som ingen har efterspurgt, som ingen beder om, som alle de, der